

—97, saa at det for Øjeblikket er 110,000. Men Efterspørgslen er større, end dette Antal kan tilfredsstille, og jeg foreslaar derfor at give Finansministeren Bemyndigelse til efterhaanden at forøge Antallet indtil 130,000. Det er maaske neppe hensigtsmæssigt at foretage en saa stor Udvidelse paa en Gang, men det er ønskeligt at have Bemyndigelsen dertil. Samtidig er det foreslaaet at sætte Prisen for et Lod op fra 50 til 60 Kr. Derved vil Prisen paa et Lod dog være langt billigere end den Pris, som er den almindelige i Udlandets Lotterier, og man vil som Følge deraf kunne byde Spillerne en væsentlig bedre Plan med større og flere Gevinster end tidligere. I Forbindelse dermed er det foreslaaet at foretage en anden Inddeling af Lodderne, saaledes at man faar Femtedels- og Tiendedelslodder i Stedet for Fjerdedels- og Ottendedelslodder. Efter den foreløbig lagte Plan, for hvilken man vil finde Redegørelse i Bemærkningerne til Lovforslaget, vilde der ved en Udvidelse til 120,000 Lodder, under Forudsætning af, at alle Lodder finde Afsætning, blive en forøget Indtægt af 320,000 Kr., og ved en Udvidelse til 130,000, bliver Indtægtsforøgelsen 440,000 Kr., hvortil yderligere kommer en Indtægt gennem Stempelafgiften af Lodderne. Jeg tror imidlertid ikke, man tør gaa ud fra, at man til at begynde med vil opnaa en saa stor Indtægtsforøgelse, men jeg vil antage, at man vel nok tør paaregne et Beløb af i alt omtrent 300,000 Kr.

Hermed har jeg gjort Rede for de 10 Lovforslag, som hænge mere eller mindre nøje sammen, og jeg kommer nu til det ilte og sidste. Det staar for sig. Det er Forslag til Lov om Anlæg af en Fiskerihavn ved Skagen. Ærede Medlemmer ville vide, at i Sommeren 1897 nedsatte Regeringen en Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Anlæg af Havne særlig paa Jyllands Vestkyst, og denne Kommission afgav sin Betænkning i November 1900. Betænkningen ledsaget af Planer og Tegninger er omdelt her i Tinget til alle Medlemmer, og man har saaledes haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Kommissionens Forslag. Blandt de mange Planer og Projekter, som denne Kommission har beskæftiget sig med, er særlig Anlægget af en Fiskerihavn ved Skagen af Kommissionen bleven stillet i første Række. Kommissionen fremhæver de betydelige Interesser, der knytte sig til Anlægget af en saadan Havn, ikke blot for den forholdsvis talrige Fiskerbefolkning

paa selve Stedet, men ogsaa formentlig for en Udvikling af Fiskeriet i Almindelighed, dels i Skagerak, dels i den nordlige Del af Kattegat. Da nu tilmed en Havn som denne beregnes at kunne anlægges for 2 à 2 $\frac{1}{4}$ Mill., hvilket er forholdsvis billigt — forholdsvis billigt i Sammenligning med de overordentlig store Beløb, der vilde medgaa til Havne paa selve Vestkysten — i og for sig er jo en Udgift af 2 $\frac{1}{4}$ Mill. til en Fiskerihavn ingenlunde noget lille Beløb, tværtimod — men da det, som sagt, vil være forholdsvis billigt at foretage dette Anlæg, anbefaler Kommissionen det i første Række. Man vil da derved kunne udvinde Erfaringer om den Fordel for Fiskeriet, som ad denne Vej kan opnaas. Regeringen har da i Henhold til Kommissionens Henstilling ladet Planen nærmere undersøge, og der foreligger en Indberetning, hvorefter det givne Overslag forventelig vil vise sig at holde Stik, saaledes at det tør antages, at man for en Sum af ikke over 2 $\frac{1}{4}$ Mill. kan tilvejebringe denne Havn — en landfast Havn, ikke en Øhavn — i Overensstemmelse med de Udkast, som indeholdes i Kommissionens Betænkning. Over for de Krav, efter min og vistnok de flestes Mening, berettigede Krav, som Fiskerbefolkningen stiller om, at Staten inden for rimelige Grænser søger at støtte den til bedre Udøvelse af dens Erhverv, har Regeringen ikke ment at burde holde sig tilbage fra at bringe denne Plan frem for Rigsdagen. Naar man overhovedet vil røre ved Spørgsmaalet om Tilvejebringelsen af Fiskerihavne paa den jydsk Kyst, synes det mig efter alt, hvad der foreligger, vanskeligt at gaa anden Vej end i Overensstemmelse med Kommissionens Indstilling at begynde med Skagen. Jeg er ingenlunde blind for, at Anskuelserne paa dette Punkt ere meget delte; navnlig i den senere Tid er der fra forskellig Side fremkommet Røster, som gaa mod dette Anlæg. Selv om det imidlertid skulde blive Tilfældet, at Stemningen paa Rigsdagen ikke er dette Projekt saa velvillig, som den har været i Kommissionen, tror jeg, at det er ønskeligt, at hele denne store Sag bliver gjort til Genstand for Behandling her. Man faar da se, hvilket Resultat der kommer ud deraf. For mit personlige Vedkommende kan jeg ikke andet end sige, at det forekommer mig, uagtet jeg maa erkende, at det er en stor Sum, som her maa ofres for at opnaa et Gode, der maaske ikke er overordentlig stort i Forhold til den Sum, der er Tale om, at der dog,